2013-12-02 / Aktualności

KOMUNIKAT ZARZĄDU POLSKIEGO INSTYTUTU STUDIÓW NAD SZTUKĄ ŚWIATA Nr 12 (15) Grudzień 2013 roku

KOMUNIKAT ZARZĄDU POLSKIEGO INSTYTUTU STUDIÓW NAD SZTUKĄ ŚWIATA

Nr 12 (15)

Grudzień 2013 roku

pobierz PDF

Polski Instytut Studiów nad Sztuką Świata

w Warszawie, przy ul. Foksal 11 lokal 6,

zaprasza na:

- Zebranie Naukowe Oddziału Warszawskiego w dniu 5 grudnia (czwartek) o godz. 18 z wykładem dr Sergiusza Kravtsova (Uniwersytet Jerozolimski; PISnSŚ), *"Złoty Wiek" synagog murowanych w Rzeczypospolitej.*

- Walne Zebranie w dniu 14 grudnia (sobota) o godz. 11 w Sali Muzeum Azji i Pacyfiku **(ul. Solec 24)**

Porządek obrad:

- sprawozdanie prezesa prof. Jerzego Malinowskiego za 2013 roku,

- sprawozdanie skarbnika dr Izabeli Kopania za 2013 rok,

- dyskusja nad sprawozdaniami i ich akceptacja,

- przedstawienie przez prezesa planów na 2014 rok (badania, konferencje, seminaria, książki, czasopisma, zagadnienia konserwacji, współpraca międzynarodowa i krajowa),

- ustalenie terminu wyborów Zarządu oraz zarządów oddziałów w Krakowie, Toruniu i Warszawie,

- wolne wnioski.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA ART – SZTUKA WOBEC POTRZEBY ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Na międzynarodową konferencję *Sustainable art – sztuka wobec potrzeby zrównoważonego rozwoju* (*Sustainable art – facing the need for regeneration, responsibility and relations*), która odbyła się w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego w dniach 20-21 listopada przyjechali

badacze, artyści i ekologiczni aktywiści z całej Europy (od Belgii, Portugalii i Włochy po Rosję i Ukrainę); bliskość Berlina zaowocowała gośćmi z Nowego Jorku i Australii, przebywającymi tymczasowo w stolicy Niemiec, dla których przyjazd do Wrocławia był interesującą sąsiedzką wizytą.

Obrady dotyczyły wątków zrównoważonego rozwoju i sztuki, która pragnie takim przemianom towarzyszyć. Choć słowo *sustainability* (zrównoważony rozwój) dotyczy obok kwestii naturalnego środowiska także spraw ekonomicznych jak i społecznych, to najwięcej referatów odnosiło się do kwestii ekologii i współistnienia – na nowych warunkach – ludzi, zwierząt i roślin. Przemiany w rozumieniu ogrodu i krytyczna ocena dziedzictwa modernizmu stanowiły podstawę do rozważań o współczesnych procesach urbanizacyjnych i wyłaniających się z nich nowych koncepcji zamieszkiwania miasta. Podkreślano ponadto wagę projektów społecznych, dedykowanych określonym grupom i nastawionych na ich partycypację oraz integrację. W związku z tym zastanawiano się też na zadaniami muzeum, które mogłoby sprostować nowym wyzwaniom sztuki, dystansującej się coraz częściej nie tylko od utowarowienia, ale pytającej o wymierne skutki pozytywnego działania w miejskiej przestrzeni. Ważnym, bo niezwykle inspirującym panelem, okazał się blok poświęcony dyskusji z artystami, którzy wzięli udział w towarzyszącej konferencji wystawie przygotowanej przez Studio BWA. Różne sposoby odpowiedzialności za współczesny świat zaprezentowali m.in: Leszek Golec (proponujący drogocenne przyrządy do przenoszenia owadów i sztukę dla zwierząt), Piotr C.Kowalski (używający do swego malarstwa naturalnych barwników z owoców i warzyw oraz sił przyrody) oraz Cecylia Malik (walcząca przy pomocy swej sztuki o zachowanie nieuregulowanych i nieprzegrodzonych rzek). Dyskusja z artystami oraz przechadzka po mieście – zakończona przy *Żywym Pomniku* Jerzego Beresia – pełniła też rodzaj przyspieszonego kursu współczesnej sztuki polskiej dla zagranicznych gości konferencji.

Czy uda się dzięki konferencji wypracować lokalną definicję *sustainable art,* która skupiona jest raczej na skutkach i oddziałaniu na widza, a nie na konkretnej formie artystycznej? Na to pytanie odpowie zapewne przygotowywana książka; jest to jednak osobny projekt, na którego realizację przyjdzie jeszcze nieco poczekać.

Anna Markowska

Konferencja o s*ustainable art* była jedną z pierwszych konferencji na ten temat w Polsce. Wzięło w niej czynny udział ponad 30 osób z różnych krajów, którzy spojrzeli na ten problem z odmiennych perspektyw. Wystąpienia uczestników podzielono na bloki tematyczne takie jak: *Partycypacja społeczna, Odpowiedzialność i umiar, Regeneracja i wzajemne relacje, Integralność środowiska*. A zatem mogliśmy usłyszeć referaty na temat prezentowania sustainable art w muzeach, na temat ogrodu, miasta-ogrodu, eco-designu czy architektury. Znalazło się też miejsce dla tematów związanych z projektami dotyczącymi partycypacji społecznej w przestrzeni miejskiej czy bio-artu.

Interesującym akcentem na zakończenie konferencji był referat na temat przyszłości sztuki sustainable. Jak twierdzi znana badaczka sztuki sustainable Sue Spaid, autorka między innymi *Green Acres: Artists Farming Fields, Greenhouses and Abandoned Lots* czy *Ecovention: Current Art to Transform Ecologies*, od końca lat sześćdziesiątych wielu artystów prezentuje dzieła, które oferują innowacyjne strategie na rzecz pokonywania stanowiących wyzwanie dla społeczeństwa i naukowców problemów związanych ze złym stanem środowiska przyrodniczego. Spaid stworzyła pojęcie ekowencji (ecovention) od słów ekologia i inwencja, określając nim takie akcje, które są zarazem praktycznym działaniem ekologicznym i artystyczną inwencją. Badaczka niepokoi się tym, że jeśli świat sztuki nie zacznie aktywnie promować ekowencji jako jednej z dróg dla sztuki współczesnej, tak jak rzeźby, sztuki video czy sztuki cyfrowej, to sztuka sustainable nie zdoła

utrzymać zainteresowania artystycznych instytucji. Nie będąc w stanie utrzymać zainteresowania ze strony artworldu, sztuce środowiskowej grozi eksterminacja, podobnie jak to się dzieje się w przypadku jakiegoś zagrożonego gatunku. Zdaniem Spaid aby temu zaradzić po pierwsze należy zidentyfikować problemy związane ze sztuką środowiskową, a następnie spróbować znaleźć dla nich rozwiązanie. Wśród nich najważniejsze zdaje się być to czy i jak artyści zajmujący się tym problemem mogą zostać zauważeni przez świat sztuki. Autorka proponuje między innymi zorganizowanie międzynarodowych corocznych targów sztuki (*Environmental Art Fair*) czy wprowadzenie do edukacji artystycznej studiów z zakresu sztuki środowiskowej (*International Consortium Art ó Nature*).

Jak twierdzi prelegentka, przyszłość zależy między innymi również od zajmujących się sztuką uczestników konferencji takich jak na przykład *Sustainable art – sztuka wobec potrzeby zrównoważonego rozwoju* we Wrocławiu, która jest jednym z ważnych wydarzeń mogących wzbudzić społeczne zainteresowanie tym problemem. Ogromnym pozytywem wrocławskiej konferencji jest włączenie się polskich artystów i badaczy w międzynarodową debatę na ten temat.

Formuła konferencji była niezwykle inspirująca i nie ograniczyła się tylko do akademickiego dyskursu, lecz również pozwoliła artystom włączyć się do dyskusji. Okazała się też bardzo dobrą płaszczyzną do odkrycia różnorodnych aspektów, ale i znalezienia punktów wspólnych w projektach badawczych uczestników.

Konferencja o s*ustainable art* była jedną z pierwszych konferencji na ten temat w Polsce. Wzięło w niej czynny udział ponad 30 osób z różnych krajów, którzy spojrzeli na ten problem z odmiennych perspektyw. Wystąpienia uczestników podzielono na bloki tematyczne takie jak: *Partycypacja społeczna, Odpowiedzialność i umiar, Regeneracja i wzajemne relacje, Integralność środowiska*. A zatem mogliśmy usłyszeć referaty na temat prezentowania sustainable art w muzeach, na temat ogrodu, miasta-ogrodu, eco-designu czy architektury. Znalazło się też miejsce dla tematów związanych z projektami dotyczącymi partycypacji społecznej w przestrzeni miejskiej czy bio-artu.

Interesującym akcentem na zakończenie konferencji był referat na temat przyszłości sztuki sustainable. Jak twierdzi znana badaczka sztuki sustainable Sue Spaid, autorka między innymi *Green Acres: Artists Farming Fields, Greenhouses and Abandoned Lots* czy *Ecovention: Current Art to Transform Ecologies*, od końca lat sześćdziesiątych wielu artystów prezentuje dzieła, które oferują innowacyjne strategie na rzecz pokonywania stanowiących wyzwanie dla społeczeństwa i naukowców problemów związanych ze złym stanem środowiska przyrodniczego. Spaid stworzyła pojęcie ekowencji (ecovention) od słów ekologia i inwencja, określając nim takie akcje, które są zarazem praktycznym działaniem ekologicznym i artystyczną inwencją. Badaczka niepokoi się tym, że jeśli świat sztuki nie zacznie aktywnie promować ekowencji jako jednej z dróg dla sztuki współczesnej, tak jak rzeźby, sztuki video czy sztuki cyfrowej, to sztuka sustainable nie zdoła utrzymać zainteresowania artystycznych instytucji. Nie będąc w stanie utrzymać zainteresowania ze strony artworldu, sztuce środowiskowej grozi eksterminacja, podobnie jak to się dzieje się w przypadku jakiegoś zagrożonego gatunku. Zdaniem Spaid aby temu zaradzić po pierwsze należy zidentyfikować problemy związane ze sztuką środowiskową, a następnie spróbować znaleźć dla nich rozwiązanie. Wśród nich najważniejsze zdaje się być to czy i jak artyści zajmujący się tym problemem mogą zostać zauważeni przez świat sztuki. Autorka proponuje między innymi zorganizowanie międzynarodowych corocznych targów sztuki (*Environmental Art Fair*) czy wprowadzenie do edukacji artystycznej studiów z zakresu sztuki środowiskowej (*International Consortium Art ó Nature*).

Jak twierdzi prelegentka, przyszłość zależy między innymi również od zajmujących się sztuką uczestników konferencji takich jak na przykład *Sustainable art– sztuka wobec potrzeby zrównoważonego rozwoju* we Wrocławiu, która jest jednym z ważnych wydarzeń mogących wzbudzić

społeczne zainteresowanie tym problemem. Ogromnym pozytywem wrocławskiej konferencji jest włączenie się polskich artystów i badaczy w międzynarodową debatę na ten temat.

Formuła konferencji była niezwykle inspirująca i nie ograniczyła się tylko do akademickiego dyskursu, lecz również pozwoliła artystom włączyć się do dyskusji. Okazała się też bardzo dobrą płaszczyzną do odkrycia różnorodnych aspektów, ale i znalezienia punktów wspólnych w projektach badawczych uczestników.

Magdalena Worłowska

Strona internetowa: http://www.world-art.pl

Facebook

Oddział Warszawski

http://www.facebook.com/pages/Polski-Instytut-Studi%C3%B3w-nad-Sztuk%C4%85-%C5%9Awiata/504390379582972
Anna Sembiring - administrator profilu (aquarina@o2.pl).

Oddział Krakowski

https://www.facebook.com/PolskiInstytutStudiowNadSztukaSwiataKrakow?ref=hl
Aleksandra Goerlich - administrator profilu (krakow@sztukaorientu.pl)

Składki

Zarząd gorąco prosi i przypomina członkom o **płaceniu składek** za okres od rejestracji Instytutu, to znaczy od lipca 2011 roku (normalna składka – 10 zł; ulgowa dla doktorantów – 5 zł, dla emerytów i rencistów – również ulgowa 5 zł, wprowadzona uchwałą zarządu od października 2012 roku). Składki stanową podstawowy fundusz, z którego możemy pokrywać koszty utrzymania lokalu Instytutu; czynsz za wynajem oraz rachunki za energię elektryczną i wodę to łącznie około 1000 zł miesięcznie.

Numer konta Instytutu w Credit Agricole Bank Polska:

24 1940 1076 3101 7420 0000 0000

„Lokal przy ul. Foksal 11 jest wykorzystywany na cele kulturalne przez Polski Instytut Studiów nad Sztuką Świata dzięki pomocy Miasta Stołecznego Warszawy – Dzielnicy Śródmieście.”